

BIENDKA (4) *sb f*

N sg bi(e)ndka.

Sł stp: bindka, *Cn brak*, *Linde XVIII w.:* bindka.

Dem. od „binda”: prawdopodobnie ozdoba głowy: habet in pignore crinile argenteum alias Byenthka
ZapMaz II Ł 11/113.

LZ